

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Tdo/9/2013
Identifikačné číslo spisu: 6112011072
Dátum vydania rozhodnutia: 26.02.2013
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Krajčovič
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2013:6112011072.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Libora Duľu a JUDr. Ing. Antona Jakubíka v trestnej veci obvineného Z. G., pre trestný čin vraždy podľa § 219 ods. 1, ods. 2 písm. b/, c/ Tr. zák. v znení účinnom pred 1. januárom 2006 na neverejnom zasadnutí 26. februára 2013 o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 22. novembra 2012, sp. zn. 2 To 130/2012, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. f/ Tr. por. dovolanie obvineného Z.G. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len krajský súd) podľa § 194 ods. 1 (správne § 194 ods. 1 písm. b/) Tr. por. zrušil uznesenie Okresného súdu Banská bystrica (ďalej len okresný súd) z 1. októbra 2012, sp. zn. 1 T 103/2012, a okresnému súdu uložil, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Zrušeným uznesením okresného súdu bolo podľa § 244 ods. 1 písm. d/ Tr. por. v spojení s § 215 ods. 2 písm. a/ Tr. por. zastavené trestné stíhanie obž. Z.G. pre trestný čin vraždy vo forme spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 k § 219 ods. 1, 2 písm. b/, c/ Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v znení zákona č. 100/1996 Z.z., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že dňa 4.10.1997 v popoludňajších hodinách v Banskej Bystrici na ulici Kuznámeho 5 v budove Renox vo svojej kancelárii po predchádzajúcom vzájomnom dohovore s E. E. spoločným konaním s E. K., Z. S. a B. B. v prítomnosti ďalších osôb obzvlášť trýznivým spôsobom usmrtil poškodeného P. X. a to tým spôsobom, že ho uvedený deň vylákal do priestorov svojej firmy, kde si poškodený sadol za stôl, vyložil z vreciek na stôl svoje osobné veci a vyzliekol si bundu. Po krátkom rozhovore obvineného s poškodeným pristúpil k poškodenému od chrbta E. K. a zvalil ho na zem, zároveň priskočili Z. S. a B. B., ktorí poškodeného držali na zemi a obvinený U. spolu so K. škrtili poškodeného takým spôsobom, že mu obtočili okolo krku kábel od počítača a ťahali jeho protiahlé konce zapierajúc sa nohami do tela poškodeného, následne Z. S. na žiadosť obvineného U. dal na hlavu poškodeného igelitové vrečko, ktoré obtočili na krku poškodeného lepiacou páskou, čím došlo k usmrteniu poškodeného udusením. Tohto skutku sa obvinený dopustil potom, čo už dňa 22.09.1994 úmyselne usmrtil A. U., v noci z 02.12. na 03.12.1994 spoločným

konaním s neb. Z. F. úmyselne usmrtil A.R., dňa 05.02.1997 úmyselne usmrtil po predchádzajúcej dohode s neb. P. Z. S. F. a dňa 15.03.1997 úmyselne usmrtil po predchádzajúcej dohode s neb. Z. L. Z.S. a G. S..

Proti uzneseniu krajského súdu podal dovolanie obvinený Z.G. písomným podaním obhajcu, doručeným okresnému súdu 3. januára 2013.

Ako právny dôvod dovolania označil dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c/, d/ a i/ Tr. por., ktoré v podaní odôvodnil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) ako dovolací súd (§ 377 Tr. por.) dovolanie predbežne preskúmal v zmysle § 378 Tr. por. a zistil, že je potrebné rozhodnúť na neverejnom zasadnutí, keďže dovolanie nie je prípustné.

Proti uzneseniu, ktorým bolo nadriadeným súdom podľa § 194 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zrušené uznesenie o zastavení trestného stíhania a súdu prvého stupňa bolo uložené, aby vo veci znovu konal a rozhodol, nie je možné podať dovolanie.

Dovolanie by bolo v zmysle § 368 ods. 2 písm. h) Trestného poriadku v nadväznosti na písmeno c) tohto stanovovania prípustné len v prípade, ak by nadriadený súd zamietol sťažnosť ako riadny opravný prostriedok proti uzneseniu súdu prvého stupňa o zastavení trestného stíhania, ktoré by tak nadobudlo právoplatnosť.

Takouto zákonnou úpravou je vyjadrený princíp, že dovolanie je možné podať len proti právoplatnému meritórnemu rozhodnutiu, teda proti rozhodnutiu, ktorým sa konanie právoplatne skončilo.

V preskúmvanej veci sa však rozhodnutím krajského súdu konanie meritórne nekončí, práve naopak, jeho neprávoplatné skončenie uznesením okresného súdu bolo zrušením tohto uznesenia krajským súdom eliminované.

Obvinený sa teda nemôže dovolaním brániť okolnosti, že trestné stíhanie nebolo zastavené (v tomto prípade z hľadiska možného použitia ustanovenia § 244 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku). Po rozhodnutí krajského súdu ide o rovnakú situáciu, ako keby predseda senátu okresného súdu nariadil hlavné pojednávanie bez predbežného prejednaní obžaloby v zmysle § 243 ods. 1 Trestného poriadku, alebo keby súd prvého stupňa po predbežnom prejednaní obžaloby urobil také rozhodnutie podľa § 244 ods. 1 písm. k) Trestného poriadku.

Preto najvyšší súd na neverejnom zasadnutí nariadenom podľa § 381 Trestného poriadku konštatoval neprípustnosť dovolania proti napadnutému rozhodnutiu a podané dovolanie odmietol podľa § 382 písm. f) Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.